

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ

Γράφει ο Κώστας Πάππας

5η Συνέχεια

Και τώρα οι πρωταγωνιστές. Πρώτος και καλύτερος ο Γουλιέλμος ο Β', ο γνωστός Κάιζερ (αυτοκράτωρ) της Πρωσίας-Γερμανίας, Εγγονός της βασίλισσας Βικτωρίας της Αγγλίας και γυναικάδελφου του δικού μας πρίγκιπα Κωνσταντίνου, του αποκαλούμενου χαϊδευτικά «Τίνου» από τον Κάιζερ.

Τον βασιλιά της Ελλάδας Γεώργιο Α', τον επονομαζόμενο «μπομπότα» από τους απλοϊκούς ανθρώπους, δεν θα τον περιγράψω εγώ, για να αποφύγω τυχούσες παρεξηγήσεις, αλλά θα τον αφήσω στην κρίση του Γουλιέλμου, που τυχαίνει να είναι συγγενής του εξ' αγχιστείας (συμπέθερος) και φυσικά τον γνωρίζει καλύτερα.

Δηλώνω ότι στα υποκοριστικά που αναφέρω δεν υπάρχει ουδεμία πρόθεση ειρωνείας, αλλά τα αναφέρω, διότι το ιστορήμα είναι ανορθόδοξα γραμμένο και βασίζεται σε αφηγήσεις, μυστική διπλωματική αλληλογραφία και εξομολογήσεις. Τα δε υποκοριστικά κυκλοφορούσαν ευρέως.

Το πόσο πολύ φιλέλληνας υπήρξε ο Κάιζερ, μας το αναφέρει εμπιστευτικά ο βαρόνος **φον Μάκιο** (Πολ. Ενεπεκίδη, *Η Δόξα και ο Διχασμός*, σελ. 16) πρεσβευτής κατά το 1908 στην Αθήνα, της Αυτού Καισαροβασιλικής και Αποστολικής μεγαλειότητας (και δεν συμμαζεύεται) του αυτοκράτορα της παραδουνάβιου δυαδικής μοναρχίας της Αυστροουγγαρίας (...και πράσινα άλογα, σε παρένθεση κρίσεις δικές μου), ο οποίος έγραφε στον εν Βιέννη προϊστάμενο του, υπουργό των Εξωτερικών **Έρενταλ**:
«...κατά τη γνώμη μου, ουδείς ελπίζει να μεταβάλλει τον Κάιζερ τόσο εύκολα σε φιλέλληνα, παρ' όλας τας εορτάς που του κατασκευάζουν (στην Κέρκυρα)..καταβάλλεται δε μια προσπάθεια να φανούν οι Έλληνες αρεστοί, για να μπορέσουν να επηρεάσουν ευνοϊκά την γνώμη του αυτοκράτορος ως προς την χώρα και τους κατοίκους της».

Εάν τώρα το κατάφεραν και δεν πήγαν οι προσπάθειες χαμένες, θα το πληροφορηθούμε ευθύς αμέσως, εκ στόματος **Γουλιέλμου**, που μπροστά στον υπουργό των εξωτερικών της Γερμανίας **Marechal**, έλεγε στον πρεσβευτή της Γαλλίας στο Βερολίνο, μαρκήσιο **De Noilly**:

«Είναι αδύνατο να ανεχθούμε την αυθάδεια του βασιλέως της Ελλάδος. Ένα τόσο δα κρατίδιο να απειλεί την ειρήνη της Ευρώπης! Εάν είχα στόλο στη Μεσόγειο θα τον διόρθωνα τον βασιλίσκο. Σεις οι Γάλλοι τι κάθεσθε; Στρίψτε του το λαρύγγι!!»

Λαμπρά. Ένας αυτοκράτορας είχε γίνει πειρατής από εμπάθεια και μόνο. Άλλωστε ο Γουλιέλμος ήταν ειλικρινής σε βαθμό που δεν έκρυβε τις διαθέσεις του για τον συμπέθερο του Γεώργιο τον Α'.

Η γιαγιά του του Γουλιέλμου, η ίδια, η βασίλισσα Βικτωρία (*Πολιτική Ιστορία Νεωτέρας Ελλάδας, Σπύρου Μαρκεζίνη, τόμος 2, σελ. 313*), όταν πληροφορήθηκε τις ρητορικές εξάρσεις του εγγόνου της, έφριξε κυριολεκτικά στο σημείο να πάρει χαρτί και μολύβι και να στείλει μαντάτο στον πρωθυπουργό της Λόρδο **Salisbury** (9/2/1897) με τα εξής υποτιμητικά για τον ασχημονούντα και άτακτο εγγονό της:

«Θα επιθυμούσα να ειδοποιήσετε τον **Sir Frank Lascelles** (Αγγλο πρεσβευτή στο Βερολίνο) να πει εκ' μέρους μου στο Γουλιέλμο ότι ξεπλάγην και έφριξα για την βίαιη γλώσσα του (και εγώ το ίδιο, κρίσης δική μου) εναντίον της χώρας που ζει η αδερφή του και εγγονή μου. Μπορούσε κάλλιστα να απέχει από τέτοια γλώσσα».

Αλλά και στο προσωπικό ημερολόγιο της βασίλισσας Βικτωρίας, πάντα κατά τον ίδιο Ιστορικό (τόμος 2, σελ. 312) υπάρχει η εξής εγγραφή στις 7/2/1897 σχετικά με τον πάντα αυθάδη εγγονό της:

«...ο Γουλιέλμος και η κυβέρνησή του είναι πολύ βίαιοι σχετικά με την Ελλάδα και συμερίζομαι τη γνώμη του Λόρδου **Salisbury** (πρωθυπουργού της) ότι η συμπεριφορά του είναι **κτηνώδης** (λες και είχαμε καμία αμφιβολία, κρίσης δική μου) προς την Ελλάδα»

Και προτού αλλάξουμε σκηνικό ας δούμε τι έγραφε ο πρεσβευτής της Αυστρίας, γνωστός μας και λαλίστατος βαρόνος **φον Μπράουν** στο εν Βιέννη αφεντικό του, υπουργό των Εξωτερικών **Έρενταλ** στις 20/11/1909, στο υπ' αριθμό. 65β απόρρητο έγγραφο (*Πολ. Ενεπεκίδη, Η Ελλάς και ο Διχασμός, σελ. 60-61*):

«...από συζήτηση με το συνάδελφο βαρόνο **φον Βαγκενχάιμ** (πρεσβευτή της Γερμανίας στην Αθήνα) όστις επέστρεψε προ τινός από το Βερολίνο, ο οποίος είχε συνομιλία με την **Α.Μ τον Κάιζερ**, με άφησε να συμπεράνω ότι ο Γουλιέλμος ομιλεί πολύ άσχημα για το πρόσωπο του βασιλέως Γεωργίου, τον οποίον (Γεώργιο) περιέλουσε ο Κάιζερ με τοιαύτες εκφράσεις οι οποίες είναι αδύνατον να επαναληφθούν»

Συνεχίζεται...